

UPC_CFI_131/2025

Voorlopige Procedurele Beschikking (Order) IV

Overeenkomstig R.156 RoP

Van het Gerecht van Eerste Aanleg van het Eengemaakt Octrooigerecht (UPC)

Lokale Afdeling Brussel

Gewezen op 2 mei 2025

EISER(S):

- (1) **OrthoApnea S.L.**, vennootschap naar Spaans recht, met maatschappelijke zetel te Flauta Mágica 22, 29006 Malaga, Spanje,
- (2) **VIVISOL B BV**, vennootschap naar Belgisch recht met maatschappelijke zetel te Zoning Ouest 14, 7860 Lessines, België, en ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen met ondernemingsnummer 0454.915.053;

Vertegenwoordigd door: Mter. van den Horst en Mter. Niemeijer, advocaten te Prinses Beatrixlaan 582, 2595 BM Den Haag (Nederland)

Hierna aangeduid als "*Eisers*"

VERWEERDER(S):

De heer [REDACTED] [REDACTED] wonende te [REDACTED] [REDACTED]

Vertegenwoordigd door: Mter. C. Ronse en Mter. K. Claeys, advocaten te Havenlaan 86C, B414, 1000 Brussel (België), en Mter. M.W. Rijdsdijk en Mter D.E. Colenbrander, advocaten te Amstelplein 1 (Rembrandt Toren, 28ste verdieping), 1096 HA Amsterdam (Nederland);

Hierna aangeduid als "*Verweerder*"

OCTROOI(EN) WAAROP HET GESCHIL BETREKKING HEEFT

Octrooi nr.
EP 2 331 036

Octrooihouder(s)

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

BESLISSENDE RECHTER/PANEL/AFDELING:

Onderhavig Afdeling (Brussel) wordt gewezen door de Samuel GRANATA in zijn hoedanigheid van Rechter-Verslaggever.

I. PROCEDURELE ACHTERGROND

1. Op 17 februari 2025 hebben Eisers een verzoek tot betaling van kosten (R. 151 RoP) opgeladen in het CMS (ACT_7974/2025). Dit verzoek strekt ertoe Verweerder te horen veroordelen tot betaling van de kosten van het geding begroot op € 92.814,62, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente te rekenen vanaf 7 dagen na betekening van de beslissing.
2. Bij (voorlopige) procedurele beschikkingen van 25 februari 2025 (I) en 13 maart 2025 (II) verzocht de Rechter-Verslaggever om verder standpunt in te nemen. Partijen reikten overeenkomstig deze (voorlopige) procedurele beschikkingen standpunten aan.
3. Alvorens over te gaan tot beoordeling verzocht de Rechter-Verslaggever partijen bij (voorlopige) procedurele beschikking van 4 april 2025 (III) hun standpunt mee te delen omtrent de gevolgen van het intussen (op 17 maart 2025) ingestelde hoger beroep door Verweerder (tegen de beslissing van de LD Brussel UPC van 17 januari 2024 in ACT_581538/2023 UPC_CFI_376/2023) voor onderhavige kostenprocedure (ACT_7974/2025) en concreet omtrent het al dan niet schorsen ervan.
4. In essentie argumenteerden partijen als volgt omtrent het al dan niet schorsen van de kostenprocedure hangende het hoger beroep:

Door ORTHOAPNIA/VIVISOL:

- *Artikel 74 (1) UPCA bepaalt dat hoger beroep geen schorsende werking heeft. Evenmin valt af te leiden uit artikel 74 (3) UPCA dat als gevolg van het hoger beroep geen uitspraak bij de CFI zou mogen worden gedaan omtrent de kostenveroordeling.*
- *Er is dan ook geen grondslag om te concluderen dat in deze procedure eerst het hoger beroep in de hoofdzaak moet worden afgewacht voordat een beslissing genomen kan worden over de proceskosten.*
- *(ORTHOAPNEA) heeft als “successful party” recht op vergoeding van de door haar gemaakte proceskosten, en heeft daarbij een evident belang. Er bestaat geen enkele juridische of feitelijke rechtvaardiging om de betaling van deze vergoeding (verder) uit te stellen.*
- *In dit verband dient in aanmerking te worden genomen dat (ORTHOAPNEA) niet uit eigen beweging in deze procedure is betrokken geraakt. Het zou dan ook onredelijk zijn indien zij gedurende langere tijd zou moeten wachten op vergoeding van een substantieel bedrag dat overigens nog maar een klein deel van de totale proceskosten dekt. Voor een MKB-onderneming als (ORTHOAPNEA) is een dergelijke vertraging erg bezwarend. Bovendien vergroot uitstel van betaling onnodig het incassorisico, temeer nu (Verweerder) zelf aangeeft een micro onderneming te drijven.*

Door Verweerder:

- *(Verweerder) heeft op 17 maart 2025 hoger beroep ingesteld tegen de eindbeslissing van 17 januari 2025. In dat licht is het op dit moment niet mogelijk om te bepalen wie de “successful party” is zoals bedoeld in artikel 69(1) UPCA.*
- *De Central Division benadrukte op 15 februari 2025 (UPC_CFI_380/2024) dat kostencompensatie niet gefragmenteerd kan worden naargelang de uitkomst van verschillende stadia van het geding, maar betrekking moet hebben op de*

eindbeslissing over de zaak in haar geheel (...) In lijn met deze rechtspraak en met het beginsel van rechtszekerheid dient het Gerecht de beoordeling van de proceskosten aan te houden tot het Hof van Beroep definitief heeft geoordeeld over de grond van de zaak.

- R.242(1) RoP bevestigt ook uitdrukkelijk dat de beslissing inzake de kosten met betrekking tot de procedure in eerste aanleg bij de uitspraak in beroep moet worden uitgesproken.
- De uitspraak van de Lokale Afdeling Düsseldorf van UPC_CFI_373/2023 waar (Eisers) naar verwijzen (en zoals ook aangehaald in de Order III), betreft een wezenlijk andere context. In die zaak werd enkel geoordeeld dat een hangend beroep tegen een beslissing inzake de afwijzing van een verzoek voor zekerheidsstelling ("security") volgens artikel 69(4) UPCA, geen beletsel vormt om een uitspraak ten gronde in eerste aanleg te doen. (Verweerder) wil hierbij nog opmerken dat (Eisers) géén dergelijk verzoek tot zekerheidsstelling hebben ingesteld, laat staan gemotiveerd, waardoor de rechter-rapporteur dit niet ambtshalve kan opleggen (artikel 69(4) UPCA).

II. BEOORDELING

II.A. RELEVANTE WETTELIJKE BEPALINGEN

5. Artikel 69 UPCA stelt omtrent de kosten van het geding en de kostenprocedure als volgt:
 1. *Reasonable and proportionate legal costs and other expenses incurred by the successful party shall, as a general rule, be borne by the unsuccessful party, unless equity requires otherwise, up to a ceiling set in accordance with the Rules of Procedure*
 2. *Where a party succeeds only in part or in exceptional circumstances, the Court may order that costs be apportioned equitably or that the parties bear their own costs.*
 3. *A party should bear any unnecessary costs it has caused the Court or another party*
 4. *At the request of the defendant, the Court may order the applicant to provide adequate security for the legal costs and other expenses incurred by the defendant which the applicant may be liable to bear, in particular in the cases referred to in Articles 59 to 62*
6. Artikel 69 UPCA betreft een herneming van artikel 14 (m.b.t. de aan de procedure verbonden kosten) van Richtlijn 2004/48/EG van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (hierna aangeduid als de "Handhavingsrichtlijn"):

"De lidstaten dragen er zorg voor dat, als algemene regel, redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij heeft gemaakt, door de verliezende partij zullen worden gedragen, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet".
7. In de preambule van de RoP (onder overweging 7) wordt als volgt gesteld:

"In accordance with these principles, proceedings shall be conducted in a way which will normally allow the final oral hearing on the issues of infringement and validity at first instance to take place within one year whilst recognising that complex actions may require more time and procedural steps and simple actions less time and fewer procedural steps. Decisions on costs and/or damages may take place at the same time or as soon as practicable thereafter. Case management shall be organised in accordance with these objectives.

8. In de RoP wordt de kosten-procedure vorm gegeven en dit d.m.v. van de volgende (voor onderhavige beoordeling relevante) regels (Rules):

Rule 150 – Separate proceedings for cost decision

- 1. A cost decision may be the subject of separate proceedings following a decision on the merits and, if applicable, a decision for the determination of damages. The cost decision shall cover costs incurred in the proceedings by the Court such as costs for simultaneous interpretation and costs incurred pursuant to Rules 173, 180.1, 185.7, 188 and 201 and, subject to the Rules 152 to 156, the costs of the successful party including Court fees paid by that party [Rule 151(d)]. Costs for interpretation and translation which is necessary for the judges of the Court in order to conduct the case in the language of proceedings are borne solely by the Court.*
- 2. The Court may order an interim award of costs to the successful party in the decision on the merits [Rule 119] or in a decision for the determination of damages, subject to any conditions that the Court may decide.*

Rule 151 – Start of proceedings for cost decision

Where the successful party (hereinafter "the applicant") wishes to seek a cost decision, it shall within one month of service of the decision lodge an Application for a cost decision which shall contain:

- (a) particulars in accordance with Rule 13.1(a) to (d);*
- (b) the date of the decision and the action number of the file;*
- (c) a statement as to whether the decision on the merits is the subject of an appeal, if known at the date of the Application;*
- (d) an indication of the costs for which compensation is requested, which may include recovery of court fees and costs of representation, of witnesses, of experts, and other expenses; and*
- (e) the preliminary estimate of the legal costs that the party submitted pursuant to Rule 118.5.*

(...)

Rule 156 – Further procedure

- 1. The judge-rapporteur may request the applicant to provide written evidence of all costs requested in Rule 151(d). The judge-rapporteur shall allow the unsuccessful party an opportunity to comment in writing on the costs requested including any item of costs that should be apportioned or borne by each party in accordance with Article 69(1) to (3) of the Agreement.*
- 2. The judge-rapporteur shall decide in writing on the costs to be awarded or apportioned in accordance with Article 69(1) to (3) of the Agreement.*
- 3. The costs shall be paid within the period ordered by the judge-rapporteur.*

Rule 157 – Appeal against the cost decision

The decision of the judge-rapporteur as to costs only may be appealed to the Court of Appeal in accordance with Rule 221.

9. Met betrekking tot beslissingen van het hof van beroep UPC, concreet verwijzend naar kostenbeslissingen ("orders for costs"), wordt als volgt gesteld in de RoP:

Rule 221- Application for leave to appeal against cost decisions

1. A party adversely affected by a decision referred to in Rule 157 may lodge an Application for leave to appeal to the Court of Appeal within 15 days of service of the decision of the Court.
2. The Application for leave to appeal shall set out:
 - (a) the reasons why the appeal should be heard;
 - (b) where necessary, the facts, evidence and arguments relied on.
3. The Application for leave to appeal shall be assigned to the standing judge (Rule 345.5 and .8) who shall decide on granting leave to appeal.
4. If leave to appeal a cost decision is granted the standing judge shall decide the appeal

Rule 242 - Decision of the Court of Appeal

1. The Court of Appeal shall either reject the appeal or set the decision or order aside totally or in part substituting its own decision or order, including an order for costs both in respect of the proceedings at first instance and on appeal

II.B. RELEVANTE JURISPRUDENTIE

10. De volgende relevante beslissingen werden (tot op heden) uitgevaardigd door de UPC m.b.t. de kostenprocedure:
 - CoA UPC 29 juli 2024 (UPC_CoA_1/2024) waarin als volgt wordt gesteld (in de taal van de procedure) onder overwegingen 9 en 10:
 9. *Die Kostenfestsetzung ist Gegenstand eines besonderen und gesonderten Verfahrens (R. 150 ff. VerfO), zu dem auch ein besonderes Berufungsverfahren gehört (R. 157 und 221 VerfO). Wie die meisten anderen Verfahren vor dem Einheitlichen Patentgericht beginnt also auch das Verfahren zur Kostenfestsetzung beim Gericht erster Instanz. Der Antrag auf Kostenfestsetzung ist daher beim Gericht erster Instanz einzureichen und wird vom Berichterstatler dieser Instanz entschieden.*
 10. *Dies gilt auch, wenn der Antrag nach einer Anordnung oder einer Entscheidung des Berufungsgerichts gestellt wird und sich somit ausschließlich oder teilweise auf die Kosten des Berufungsverfahrens bezieht. Die Verfahrensordnung sieht kein besonderes Verfahren für die Kostenfestsetzung im Anschluss an einer Anordnung oder eine Entscheidung des Berufungsgerichts vor. Daher ist das allgemeine Verfahren der R. 150 ff. VerfO auch in diesem Fall anwendbar. Würde das Verfahren stattdessen vor dem Berufungsgericht beginnen, wäre gegen die Kostenentscheidung keine Berufung möglich, wie in R. 157 und 221 VerfO vorgesehen."*
 - CoA UPC 18 januari 2024 (UPC_CoA_4/2024) waarin als volgt wordt gesteld (in de taal van de procedure):

"Die Berufungsklägerinnen machen geltend, dass ein Kostenfestsetzungsverfahren weitere Kosten für sie verursachen würde. Ein solches Interesse überwiegt jedoch in der Regel nicht das Interesse der obsiegenden Partei im Sinne von Regel 151 VerfO (im vorliegenden Fall der Berufungsbeklagten) an einer schnellen Entscheidung über die Kosten des Verfahrens. Das kommt in Nr. 7 der Präambel VerfO zum Ausdruck, der zufolge die Fallbearbeitung so zu organisieren ist, dass Kostenentscheidungen gleichzeitig mit oder so bald wie möglich nach der Hauptsache ergehen, und wird in Regel 151 VerfO bestätigt, wonach die obsiegende Partei nur innerhalb einer Frist von einem Monat nach der Entscheidung die Möglichkeit hat, einen Antrag auf Kostenfestsetzung zu stellen. Die Verfahrensordnung nimmt mit diesen Regelungen grundsätzlich zugunsten einer schnellen Entscheidung über die Kosten des Verfahrens in Kauf, dass durch das Kostenfestsetzungsverfahren weitere Kosten entstehen

können, die sich bei einem Erfolg des Berufungsverfahrens als unnötig herausstellen können. Außerdem hat das Gericht erster Instanz die Möglichkeit, durch Aussetzung des Kostenfestsetzungsverfahrens bis zum Abschluss des Berufungsverfahrens, das Entstehen unnötiger Kosten zu vermeiden.“

- CD Milaan UPC, 25 februari 2025, ORD_65815/2024 -UPC_CFI_380/2024 waarin als volgt wordt gesteld (in de taal van de procedure) m.b.t. de kosten in een procedure die betrekking had op voorlopige maatregelen“(…) *cost compensation cannot be parcelled out according to the outcome of the various stages of the case but must relate to the final decision on the case as a whole*”.
- CD Parijs 15 februari 2025 (UPC_CFI_380/2024) waarin als volgt werd gesteld m.b.t. de kosten in een procedure die betrekking had op voorlopige maatregelen *“cost compensation cannot be parcelled out according to the outcome of the various stages of the case but must relate to the final decision on the case as a whole”*.

II.C. SCHORSING VAN DE KOSTENPROCEDURE

11. Noch de UPCA noch de RoP (noch de Handhavingsrichtlijn) voorzien dat de kostenprocedure als een *algemene regel* dient geschorst te worden hangende een hoger beroep omtrent de grond van de zaak. Eerder wordt als *algemene regel* (in te vullen als *“uitgangspositie”* of in zijn gebruikelijke Engelstalige aanduiding *“default position”*) weergegeven dat na de beslissing ten gronde een kostenbeslissing dient te worden uitgevaardigd (m.a.w. zonder te stellen dat de beslissing ten gronde finaal dient te zijn). Deze uitgangspositie kan worden afgeleid aan de hand van volgende wettelijke bepalingen en UPC-beslissingen:
 - (i) Artikel 74(1) UPCA bepaalt dat een beroep geen schorsende werking heeft, tenzij het hof van beroep (UPC) anders zou beslissen na gemotiveerd verzoek hiertoe door een partij. Overeenkomstig Rule 354.1 RoP zijn beslissingen en bevelen van het UPC *“rechtstreeks uitvoerbaar vanaf de datum van betekening”* in de betrokken lidstaten. Met andere woorden en toegepast op een kostenprocedure, dient de eerste rechter over te gaan tot een kostenbeslissing, ook al zou de *“unsuccessful party”* in hoger beroep verworden tot de *“successful party”*. Deze partij heeft wel de mogelijkheid om verzoek tot een schorsing (*“suspensive effect”*) in te leiden m.b.t. de uitvoerbaarheid van de kostenbeslissing voor het hof van beroep UPC (R. 223 RoP). Uit recente rechtspraak van het hof van beroep UPC blijkt dat dergelijk verzoek slechts uitzonderlijk wordt aanvaard (zie CoA 18 april 2025 UPC_CoA_166/2025 en concreet rechtsoverweging 13). Algemeen kan worden aangenomen dat het loutere feit van een hoger beroep ten gronde geen schorsing op zich zal rechtvaardigen van een kostenbeslissing.
 - (ii) R. 242 (1) RoP geeft aan dat het hof van beroep haar beslissing in de plaats kan stellen van de reeds genomen kostenbeslissing door de eerste rechter.
 - (iii) De preambule van de RoP (7) geeft aan dat kostenbeslissingen kunnen worden genomen *“samen”* met de beslissing ten gronde dan wel op *“zo snel als praktisch mogelijk daarna”* (*“as soon as practicable thereafter”*)
 - (iv) Bovenstaande bepalingen worden verder bevestigd door hof van beroep UPC in diens beslissing UPC_CoA_4/2024 (zie citaat weergegeven onder randnummer 10).
12. De eigenlijke *“successful party”* zal echter deze zijn die in het gelijk wordt gesteld in een beslissing die niet meer vatbaar is voor hoger beroep (concreet een finale beslissing door het

hof van beroep UPC). Er bestaat geen “*successful party*” per instantie, doch wel een “*successful party*” die in laatste aanleg succesvol was. Met andere woorden en toegepast, indien hoger beroep werd ingesteld tegen de beslissing ten gronde, is het de beslissing van het hof van beroep UPC dat uiteindelijk zal bepalen wie de “*successful party*” is. Dit heeft als mogelijk gevolg dat de “*successful party*” (na kostenbeslissing) in eerste aanleg verwordt tot de “*unsuccessful party*” indien de beslissing door de eerste rechter wordt verbroken.

13. Ondanks de hierboven geschetste uitgangspositie is het echter van belang te wijzen op de expliciete mogelijkheid om een procedure, in casu een kostenprocedure, blijkbaar zelfs ambtshalve, te schorsen als weergegeven in Rule 295 (c) RoP “*indien een hoger beroep werd ingeleid tegen een beslissing of beschikking van de rechtbank van eerste aanleg*” en in Rule 295 (m) RoP *indien noodzakelijk in het licht van de “administration of justice”*. (Goede) rechtsbedeling in het kader van de UPC (“*(proper) administration of justice*”) dient invulling te worden gegeven in het licht van het rechtssysteem dat de lidstaten van de UPC voor ogen hadden om gerechtigheid te waarborgen aan elke partij betrokken in een rechtsprocedure voor de UPC en dit het kader van de (beperkte) rechtsmiddelen die het UPC ter beschikking heeft.
14. Dat trouwens rekening kan (of dient te) worden gehouden met het gegeven dat hoger beroep werd ingesteld, wordt expliciet weergegeven in R.151 (c) RoP (inleidende bepalingen) waarin wordt aangegeven welke elementen dienen te worden opgenomen in het verzoek voor een kostenbeslissing (“*Application for a cost decision*”):

(c) a statement as to whether the decision on the merits is the subject of an appeal, if known at the date of the Application
15. Naast bovenstaande mogelijkheden om de kostenprocedure te schorsen (zie randnummers 13 en (indirect) 14) dient gewezen worden op het belang dat in de UPCA dan wel de RoP aan het principe van “*equity*” (te vertalen als “*rechtvaardigheid*” of “*billijkheid*”) wordt gegeven. “*Equity*” is een leidend principe hetzij in toepassing van bovenstaande Rules hetzij als onafhankelijke grond ter invulling van de discretionaire bevoegdheid van de UPC rechter. In de Preamble van de UPCA wordt dit als volgt verwoord:
 2. *The Rules shall be applied and interpreted in accordance with Articles 41(3), 42 and 52(1) of the Agreement on the basis of the principles of proportionality, flexibility, fairness and equity.*
 5. *Fairness and equity shall be ensured by having regard to the legitimate interests of all parties.*
16. Het principe van “*equity*” wordt expliciet hernomen m.b.t. kostenbeslissingen in artikel 69 (1) UPCA waar wordt gesteld dat als een algemene regel dat de kosten dienen gedragen te worden door de “*unsuccessful party*” en als afwijking van deze algemene regel wordt vooropgezet dat van deze algemene regel kan afgeweken worden indien “*billijkheid anders zou noodzaken*” (“*equity requires otherwise*”). De aard van deze afwijking wordt niet gedefinieerd en wordt door de Rechter-Verslaggever ruim ingevuld waarbij deze betrekking zou kunnen hebben op de (o.a.) de hoogte van de kosten, de aard van de kosten, ... doch eveneens op het *moment* dat deze beslissing dient genomen te worden.

17. Vanuit bovenstaande bepalingen leidt de Rechter-Verslaggever af dat het schorsen van de kostenprocedure, als uitzondering op de algemene regel (*uitgangspositie*), mogelijk is in volgende gevallen (al dan niet samen genomen):
- Indien hoger beroep werd ingesteld tegen de beslissing ten gronde door de eerste rechter (R.295(c) RoP) vermag het de Rechter-Verslaggever om ambtshalve de procedure te schorsen waarbij bijkomend kan worden verwezen naar R.151 (c) RoP. Bij het toepassen van R.295(c) RoP is de Rechter-Verslaggever genoodzaakt in de beoordeling hieromtrent het algemene “*equity*” principe toe te passen (zie overweging 15).
 - Indien in het licht van de “*goede rechtsbedeling*” (“*proper administration of justice*”) het aangewezen is voor de Rechter-Verslaggever om de kostenprocedure te schorsen (in toepassing van R.295 (m) RoP) (cf. Beslissing van het hof van beroep UPC (UPC 18 januari 2024 (UPC_CoA_4/2024)). De Rechter-Verslaggever vermag hiertoe ambtshalve overgaan. Waar de Rechter-Verslaggever eveneens het algemene “*equity*” principe dient toe te passen (zie overweging 15), houdt de invulling van het begrip “*goede rechtsbedeling*” (“*proper administration of justice*”) inherent de toepassing van “*equity*” in.
 - Indien de concrete omstandigheden van het geval wijzen op “*onbillijke*” gevolgen voor de “*unsuccessful party*” (in casu Verweerder) in toepassing van artikel 69 (1) UPCA. Het komt Verweerder toe om de Rechter-Verslaggever te overtuigen omtrent deze “*onbillijke*” gevolgen van een uitvoerbare kostenbeslissing. Gezien het een afwijking van de uitgangspositie betreft, is het gegeven dat Verweerder in hoger beroep wel eens de “*successful party*” zou kunnen worden (en dat het niet-schorsen zal leiden tot een onaanvaardbare vermeerdering van procedurekosten) *op zich* uiteraard onvoldoende om de Rechter-Verslaggever te overtuigen.
18. Rekening houdend met de omstandigheden van het geval oordeelt de Rechter-Verslaggever dat in onderhavige procedure de kostenbeslissing dient te worden geschorst en dit tot uitspraak omtrent de grond van de zaak door het hof van beroep (en als dusdanig niet meer vatbaar voor hoger beroep) dan wel totdat het geschil op enige andere wijze wordt beëindigd. De Rechter-Verslaggever motiveert als volgt:
- Er werd door Verweerder hoger beroep ingesteld tegen de beslissing ten gronde door de eerste rechter (Rule 295 (c) RoP).
 - De procedure ten gronde is van een dusdanig beperkte omvang en techniciteit dat een uitspraak door het hof van beroep UPC lijkt te kunnen worden verwacht binnen de 12 maanden na het instellen van het hoger beroep. In elk geval beschikt de Rechter-Verslaggever over geen aanwijzingen die op het tegendeel zouden wijzen.
 - De teruggevorderde kosten (zelfs indien wordt uitgegaan van het (betwist) bedrag als gevorderd door Eisers) zijn van een dergelijke hoegrootheid dat deze geen (bewezen) invloed hebben op de mogelijke recupereerbaarheid ervan (en er geen risico in die zin wordt bewezen). Waar Eisers wijzen op het gegeven dat Verweerder een “*micro onderneming*” en hierdoor het “*incasso-risico*” onnodig zou vergroten in hun hoofde, wordt dit onvoldoende bewezen. Eisers hebben ten andere m.b.t. de financiële draagkracht van Verweerder in de procedure ten gronde (voor de eerste rechter) op het volgende gewezen (p. 11 *Statement of Defence* met verwijzing naar de jaarrekeningen van Verweerder):

“(Verweerder) heeft al jaren een succesvolle orthodontiepraktijk met een substantiële winst van EUR 265.995 in 2022 (...) met een eigen vermogen van EUR 612.912.”

- De aard van de kosten-procedure waarbij de kosten omtrent het hoger beroep (na beoordeling ten gronde door het hof van beroep) dienen beoordeeld te worden door de eerste rechter (en concreet de Rechter-Verslaggever) (cf. CoA UPC 29 juli 2024 (UPC_CoA_1/2024) onder randnummer 10).
 - Een billijkheidsbeoordeling verantwoordt eveneens een schorsing van de procedure en dit in het licht van de risico's voor de respectievelijke partijen, zou het hof van beroep UPC de eerste beslissing ten gronde verbreken dan wel bevestigen:
 - Zou Verweerder verworden tot *“successful party”* dan zal dit naar waarschijnlijk aanleiding geven tot een kostenprocedure ingeleid door Verweerder waarbij deze niet enkel de kosten van hoger beroep zal kunnen vorderen doch het eveneens billijk lijkt dat hij zijn kosten voor de eerste rechter zal betrachten terug te vorderen (aangezien voor een afzonderlijke kostenprocedure hieromtrent de termijn is verstreken) en dit terwijl reeds een uitvoerbare kostenbeslissing in zijn nadeel werd genomen indien deze procedure niet zou worden geschorst (en waartegen het redelijk lijkt dat gezien het ingestelde hoger beroep omtrent de grond van de zaak eveneens hoger beroep zal worden ingesteld tegen de kostenbeslissing in toepassing van R. 221 RoP).
 - Zou Verweerder de *“unsuccessful party”* blijven na een beslissing door het hof van beroep UPC omtrent de grond van de zaak wordt onvoldoende aangetoond dat Eisers enige nadelige gevolgen zouden ondervinden in het licht van de duur van de verwachte schorsing en de hoogte van de vordering.
 - Op grond van *“equity”* kan dan ook worden besloten dat de nadelige gevolgen voor Verweerder aanzienlijker zijn indien de procedure niet zou worden geschorst en de eerste beslissing ten gronde zou worden verbroken in hoger beroep t.o.v. van de nadelige gevolgen voor Eisers indien de procedure niet zou worden geschorst en het hof van beroep UPC de eerste beslissing zou bevestigen.
 - Als besluit wordt dan ook geoordeeld dat, in het licht van de kostenprocedure zoals uitgetekend door de RoP, (i) de te verwachten beperkte termijn m.b.t. de beoordeling in hoger beroep omtrent de grond van de zaak, (ii) de onbewezen negatieve invloed op een mogelijke recupereerbaarheid bij schorsing van onderhavige kostenprocedure, wijzen op omstandigheden die het schorsen van de kostenprocedure (hangende een procedure in hoger beroep omtrent de grond van zaak) niet alleen verantwoorden op basis van billijkheidsoverwegingen doch eveneens op basis van de goede rechtsbedeling waarbij de Rechter-Verslaggever zich rekenschap geeft van de kosten voor partijen die gepaard gaan met niet schorsen van de kostenbeslissing en het mogelijk aantal nutteloze beslissingen zolang de *“successful party”* niet gekend is hangende het hoger beroep omtrent de grond van de zaak.
19. Gezien de schorsing van de kostenprocedure (en abstractie makend van de voorziene overgang van het *“oude”* CMS naar het *“nieuwe”* CMS) lijkt het aangewezen partijen in te lichten omtrent het gevolg hiervan voor deze workflow in het CMS (ACT_7974/2025).

Onderhavige (procedurele) beschikking (IV) wordt uitgevaardigd als een *voorlopige* procedure beschikking met het verzoek aan de *“successful party”* na beslissing in hoger beroep omtrent

de grond van de zaak, de Rechter-Verslaggever op de hoogte te brengen van deze beslissing waarbij:

- Hetzij indien Eisers de “*successful party*” blijven, kan worden overgegaan tot eindbeschikking eventueel na mogelijke samenvoeging van een nog in te leiden verzoek tot betaling van de kosten in hoger beroep.
- Hetzij indien Verweerder verwordt tot de “*successful party*”, eveneens kan worden overgegaan tot eindbeschikking in deze procedure waarbij mogelijk deze procedure dient afgesloten te worden bij gebreke aan voorwerp. Eventueel gevolgd door een afzonderlijke kostenprocedure door Verweerder omtrent de kosten in hoger beroep waarbij mogelijk de kosten voor de eerste rechter kunnen worden beoordeeld en dit gezien Verweerder op dat moment niet meer tijdig een kostenprocedure omtrent de eerste beslissing meer kan inleiden in toepassing van R. 151 RoP).

Om deze reden wordt in de workflow in het CMS (ACT_7974/2025) de mogelijkheid verstrekt aan beide partijen om te antwoorden na uitvaardiging van onderhavige voorlopige procedurele beschikking.

Het spreekt verder voor zich dat indien de procedure ten gronde op een andere manier wordt beëindigd dan een beslissing door het hof van beroep UPC, de Rechter-Verslaggever hiervan evenzeer dient ingelicht te worden opdat tot een eindbeslissing kan worden gekomen in ACT_7974/2025 en de workflow kan worden afgesloten.

20. Tot slot wijst de Rechter-Verslaggever erop dat hij geen toelating tot hoger beroep dient te verstrekken omtrent deze voorlopige procedurele beschikking (IV), doch dat dit verzoek conform R. 221 RoP dient gericht te worden aan het hof van beroep (UPC).

III. BESLISSING

Voorlopige procedurele beschikking (Order) IV gewezen op 2 mei 2025.

De Rechter-Verslaggever, Samuel GRANATA,

1. Schorst onderhavige kostenprocedure (ORD_8991/2025) totdat het hof van beroep UPC een uitspraak ten gronde heeft gedaan dan wel het geschil op een andere wijze wordt beëindigd en concreet totdat de Rechter-Verslaggever hiervan op de hoogte wordt gebracht in toepassing van beslissingen 2 of 3 van onderhavige procedurele beschikking.
2. Beveelt de “*successful party*” na beslissing ten gronde door het hof van beroep UPC, de Rechter-Verslaggever hiervan op de hoogte te brengen.
3. Beveelt de partijen, of minstens één van hen, de Rechter-Verslaggever op de hoogte te brengen van een eventuele beëindiging van het geschil op een andere wijze dan beslissing ten gronde door het hof van beroep UPC.

Samuel GRANATA Rechter-Verslaggever	Samuel Rocco M Granata 	Digitally signed by Samuel Rocco M Granata Date: 2025.05.02 08:54:44 +02'00'
Juridisch Gekwalificeerde Rechter		

Details van de beschikking

Beschikking-nummer	ORD_8991/2024
Zaak-nummer	ACT_7974/2025
UPC Nummer	UPC_CFI_131/2025
Type-Actie	Verzoek tot betaling van de kosten (R.150 RoP)
Hoofdzaak (UPC-Nummer)	UPC_CFI_/2023
Hoofdzaak (zaak-nummer)	ACT_581538/2023
Hoofdzaak (Type Actie)	Inbreukvordering